

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **O. M. H. A.**, zastoupen Mgr. Martinem Rezkem, LL.B., advokátem se sídlem Krkonošská 2001/16, Praha 2, proti žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, **za účasti** osob zúčastněných na řízení: **I) L. A. A. A.**, **II) nezl. N. A.**, obě zastoupeny Mgr. Martinem Rezkem, LL.B., advokátem se sídlem Krkonošská 2001/16, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 1. 10. 2020, č. j. 2 A 44/2020 - 88,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím ze dne 3. 8. 2020, č. j. CPR-46607-12/ČJ-2019-930310-V243, žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy ze dne 18. 10. 2019, č. j. KRPA-397386-38/ČJ-2018-000022. Tímto rozhodnutím bylo žalobci podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v délce 5 let.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu k Městskému soudu v Praze, který ji zamítl rozsudkem ze dne 1. 10. 2020, č. j. 2 A 44/2020 - 88. Rozsudek městského soudu, stejně jako zde uváděná judikatura Nejvyššího správního soudu, je dostupný na <http://www.nssoud.cz> a soud na něj na tomto místě pro stručnost odkazuje.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost a navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Stěžovatel má v České republice vytvořeno veškeré rodinné, sociální a pracovní zázemí, má zde vystudovanou školu, dobře placené zaměstnání, ovládá český jazyk a má platné povolení k trvalému pobytu. Řádně a včas platí pojištění, nemá žádné dluhy, a tudíž nepředstavuje sociální zátěž pro Českou republiku, naopak svou ekonomickou aktivitou přispívá. Jeho nucený návrat do země původu by pro něho a jeho rodinu představoval

nenahraditelnou újmu, neboť by se vzhledem k současné situaci v Jemenské republice ocitli v bezvýchodné situaci. Stěžovatel v zemi svého původu nemá žádné rodinné či sociální zázemí, kam by se mohl vrátit, nehledě na to, že by v případě návratu do Jemenské republiky nebyl s největší pravděpodobností schopný uživit svou rodinu a zejména dceru ve velice nízkém věku. V Jemenské republice v současné době probíhá válečný konflikt, který má již bezmála 10 tisíc obětí, v zemi je přes 3 milióny uprchlíků, 85 % obyvatelstva vyžaduje humanitární pomoc a téměř 13 miliónům obyvatel hrozí hladomor. Zároveň se současnou pandemií nového typu koronaviru, který se v Jemenské republice nekontrolovatelně šíří, je zcela na místě konstatovat, že by stěžovatel a jeho rodina byla ohrožena na svých životech. Zároveň by stěžovateli byla znemožněna účast v řízení před soudem a vznikla by mu tak újma spočívající zejména ve faktické ztrátě možnosti vystupovat v řízení osobně, tedy řádně konzumovat své ústavní právo na spravedlivý proces. Z výše uvedeného je tak patrné, že by stěžovateli vznikla nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Přiznání odkladného účinku by zároveň nebylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem, neboť stěžovatel ani neví, jakého jednání se měl dopustit, na jehož základě mu bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění a prohlašuje, že řádně dodržuje veškeré zákony České republiky a nepodniká žádné aktivity, jež by prokazovaly opak.

[4] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že s jeho přiznáním nesouhlasí. Odůvodnění zásahem do práva stěžovatele na spravedlivý proces nemůže být užito jako obecného nástroje pro další legalizaci jeho pobytu na území České republiky. Závažné narušení veřejného pořádku ze strany stěžovatele bylo shledáno v existenci důvodného nebezpečí, že by stěžovatel mohl při pobytu na území ohrozit bezpečnost státu užitím síly při prosazování politických cílů, prováděním činnosti ohrožující základy demokratického státu nebo směřující k narušení celistvosti území anebo jiným obdobným způsobem, což vyplývá ze zprávy zpravodajské služby České republiky, která je součástí utajené části spisu pod sp. zn. V10/2018-OCP. Žalovaný je toho názoru, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Tím je požadavek, aby se na území České republiky zdržovali pouze ti cizinci, kteří dodržují právní předpisy a respektují právní řád České republiky. Má-li být správní opatření ve formě správního vyhoštění opatřením účinným, musí jeho účinky nastat co nejdříve po spáchání protiprávního jednání (resp. po jeho projednání). Další legalizací pobytu cizinců na území České republiky z důvodu využití všech opravných prostředků v rámci správního či soudního řízení je bezdůvodně prodlužována doba jejich dalšího pobytu na území, během které se cizincům nabízí, aby např. prostřednictvím svých vazeb na území dosáhli důvodnosti aplikace ustanovení § 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců pro nepřiměřenost zásahu rozhodnutí o správním vyhoštění do jejich soukromého a rodinného života. V případě stěžovatele pak také hrozí nebezpečí, že by mohl na území České republiky pokračovat v dalším jednání, kterým by došlo k ohrožení bezpečnosti státu.

[5] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 se užíje přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká

pokračování

přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku Nejvyšší správní soud vycházel především z předpokladu, že nedojde-li k odkladu právních účinků napadeného rozsudku do doby meritorního rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, bude stěžovatel v důsledku právních účinků pravomocného a vykonatelného správního rozhodnutí nucen opustit území České republiky, což by mohlo mít negativní vliv na jeho soukromý a rodinný život (stěžovatel zde žije ve společné domácnosti s manželkou a nezletilou dceru, přičemž tyto jsou na něm finančně závislé). Stěžovateli by tak hrozila značná újma, neboť jak Nejvyšší správní soud uvedl, „[j]e-li přezkoumáváno rozhodnutí příslušných správních orgánů o správním vyhoštění, je újma, hrozící stěžovateli z jeho výkonu, zřejmá ze samotné povahy tohoto rozhodnutí. To platí přinejmenším, pokud jde o zajištění práva na spravedlivý proces a práva na respektování soukromého života.“ (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 - 25, publ. pod č. 3169/2015 Sb. NSS). Tato újma by mohla být o to závažnější s ohledem na skutečnost, že v zemi původu stěžovatele stále probíhá mnohostranný ozbrojený konflikt, přičemž dochází k obětem na životech civilistů a rozsáhlé závažné humanitární krizi. Jako rizikové přitom lze považovat celé území Jemenské republiky (viz aktuální veřejně dostupné informace publikované na internetových stránkách Ministerstva zahraničních věcí České republiky).

[7] Tuto újmu přitom Nejvyšší správní soud považuje za nepoměrně větší, než jaká hrozí jiným osobám v důsledku přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, žádná taková potenciální újma třetích osob totiž nebyla zjištěna (viz obdobně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 - 25).

[8] Nejvyšší správní soud zároveň neshledal, že by byl přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti zásadně narušen důležitý veřejný zájem. Odkladný účinek kasační stížnosti neznemožní definitivně výkon správního rozhodnutí, neboť přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se účinky napadeného rozhodnutí toliko odkládají. I v případě, že je správní rozhodnutí vydáno ve veřejném zájmu, neznamená nutně odklad jeho účinků rozpor s takovýmto veřejným zájmem. K naplnění veřejného zájmu totiž může postačovat i pozdější nastoupení účinků správního rozhodnutí.

[9] Ze shora uvedeného vyplývá, že v posuzované věci byly splněny obě podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyžadované v § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

[10] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. února 2021

Mgr. David Hipšr
předseda senátu